

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Bladzijde</u>
<i>I Mededelingen</i>		
Commissie		
98/C 148/01	ECU.....	1
98/C 148/02	Gemiddelde prijzen en representatieve prijzen van tafelwijnsoorten op de verschillende commercialisatiecentra	2
98/C 148/03	Steunmaatregelen van de staten — C 29/96 (ex NN 18/96) — Italië	3
98/C 148/04	Mededeling van Nederland in het kader van Richtlijn 94/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 1994 betreffende de voorwaarden voor het verlenen en het gebruik maken van vergunningen voor de prospectie, de exploitatie en de productie van koolwaterstoffen ⁽¹⁾	5
98/C 148/05	Voorafgaande aanmelding van een concentratie (Zaak nr. IV/M.1174 — RWE-DEA/Hüls) ⁽¹⁾	6
98/C 148/06	Voorafgaande aanmelding van een concentratie (Zaak nr. IV/M.1195 — Siebe/Eurotherm) ⁽¹⁾	7
98/C 148/07	Voorafgaande aanmelding van een concentratie (Zaak nr. IV/M.1153 — Krauss-Maffei/Wegmann) ⁽¹⁾	8
98/C 148/08	Aanmelding van een joint venture (Zaak nr. IV/36.947) ⁽¹⁾	9

Nummer

Inhoud (vervolg)

Bladzijde

EUROPESE ECONOMISCHE RUIMTE

Toezichthoudende Autoriteit van de EVA

98/C 148/09	Goedkeuring van steunmaatregelen van de staten overeenkomstig artikel 61 van de EER-Overeenkomst en artikel 11 van de in punt 1b van bijlage XV van de EER-Overeenkomst bedoelde richtlijn — Besluit van de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA geen bezwaar te maken	10
98/C 148/10	Mededeling van de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA	11

II *Vorbereidende besluiten*

Commissie

98/C 148/11	Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de verkoop van en de waarborgen voor consumptiegoederen ⁽¹⁾	12
98/C 148/12	Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de harmonisatie van de eisen voor veiligheidsadviseurs voor het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg, per spoor of over de binnenwateren ⁽¹⁾	21

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

ECU ⁽¹⁾

13 mei 1998

(98/C 148/01)

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

Belgische en Luxemburgse frank	40,6170	Finse mark	5,98362
Deense kroon	7,50026	Zweedse kroon	8,47504
Duitse mark	1,96892	Pond sterling	0,676015
Griekse drachme	341,844	US-dollar	1,10583
Peseta	167,223	Canadese dollar	1,58752
Franse frank	6,60255	Yen	148,435
Iers pond	0,781778	Zwitserse frank	1,63883
Lire	1941,61	Noorse kroon	8,25388
Gulden	2,21873	IJslandse kroon	78,9449
Oostenrijkse schilling	13,8538	Australische dollar	1,76368
Escudo	201,736	Nieuw-Zeelandse dollar	2,07550
		Zuid-Afrikaanse rand	5,61870

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoers in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 15.30 uur tot de volgende dag 13.00 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

- telex nr. 23789 te Brussel kiezen;
- zijn eigen telexadres geven;
- de code „cccc” vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoersen van de ECU per telex geeft;
- de mededeling niet onderbreken vóór het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff”.

Noot: De Commissie heeft telekopieerapparaten met automatische beantwoorder (nr. 296 10 97 en nr. 296 60 11) die dagelijkse gegevens betreffende de berekening van de landbouwomrekeningskoersen verstrekken.

(¹) Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB L 379 van 30.12.1978, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1971/89 (PB L 189 van 4.7.1989, blz. 1).

Besluit 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB L 349 van 23.12.1980, blz. 34).

Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB L 349 van 23.12.1980, blz. 27).

Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB L 345 van 20.12.1980, blz. 23).

Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB L 345 van 20.12.1980, blz. 1).

Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB L 311 van 30.10.1981, blz. 1).

Gemiddelde prijzen en representatieve prijzen van tafelwijnsoorten op de verschillende commercialisatiecentra

(98/C 148/02)

(Vastgesteld op 12 mei 1998 in toepassing van artikel 30, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 822/87)

Commercialisatiecentra	ECU per % vol/hl	% van OP °	Commercialisatiecentra	ECU per % vol/hl	% van OP °
<i>R I Oriënteringsprijs*</i>	3,828		<i>A I Oriënteringsprijs*</i>	3,828	
Heraklion	geen notering		Athene	geen notering	
Patras	geen notering		Heraklion	geen notering	
Requena	4,752	124 %	Patras	geen notering	
Reus	geen notering		Alcázar de San Juan	2,247	59 %
Villafranca del Bierzo	geen notering (¹)		Almendralejo	geen notering	
Bastia	5,385	141 %	Medina del Campo	geen notering (¹)	
Béziers	3,922	102 %	Ribadavia	geen notering	
Montpellier	4,007	105 %	Vilafranca del Penedés	geen notering	
Narbonne	4,187	109 %	Villar del Arzobispo	geen notering (¹)	
Nîmes	4,067	106 %	Villarrobledo	geen notering (¹)	
Perpignan	geen notering (¹)		Bordeaux	geen notering	
Asti	geen notering		Nantes	geen notering	
Firenze	geen notering		Bari	geen notering	
Lecce	geen notering (¹)		Cagliari	geen notering (¹)	
Pescara	4,053	106 %	Chieti	2,685	70 %
Reggio Emilia	5,066	132 %	Ravenna (Lugo, Faenza)	2,786	73 %
Treviso	3,926	103 %	Trapani (Alcamo)	geen notering	
Verona (voor de lokale wijnen)	4,813	126 %	Treviso	3,673	96 %
Representatieve prijs	4,144	108 %	Representatieve prijs	2,918	76 %
<i>R II Oriënteringsprijs*</i>	3,828			ECU/hl	
Heraklion	geen notering		<i>A II Oriënteringsprijs*</i>	82,810	
Patras	geen notering		Rheinfalz (Oberhaardt)	67,372	81 %
Calatayud	geen notering		Rheinhessen (Hügelland)	65,527	79 %
Falset	geen notering		De wijnbouwstreek van de Luxemburgse Moezel	geen notering	
Jumilla	geen notering (¹)		Representatieve prijs	66,854	81 %
Navalcarnero	geen notering (¹)				
Requena	geen notering		<i>A III Oriënteringsprijs*</i>	94,570	
Toro	geen notering		Mosel-Rheingau	geen notering	
Villena	geen notering (¹)		De wijnbouwstreek van de Luxemburgse Moezel	geen notering	
Bastia	geen notering		Representatieve prijs	geen notering	
Brignoles	geen notering				
Bari	geen notering				
Barletta	geen notering				
Cagliari	geen notering				
Lecce	geen notering				
Taranto	geen notering				
Representatieve prijs	geen notering (¹)				
	ECU/hl				
<i>R III Oriënteringsprijs*</i>	62,150				
Rheinfalz-Rheinhessen (Hügelland)	geen notering				

(¹) Overeenkomstig artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 2682/77 niet in aanmerking genomen notering.

* Van toepassing vanaf 1 februari 1995.

° OP = Oriënteringsprijs.

STEUNMAATREGELEN VAN DE STATEN

C 29/96 (ex NN 18/96)

Italië

(98/C 148/03)

(Artikelen 92 tot en met 94 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap)

Mededeling van de Commissie overeenkomstig artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag aan de andere lidstaten en overige belanghebbenden betreffende het voornemen van Italië steun te verlenen ten gunste van de wijnbouwsector (Regionale wet nr. 31/90 tot wijziging van regionale wet nr. 42/82)

Bij onderstaand schrijven heeft de Commissie de Italiaanse regering in kennis gesteld van haar beslissing de procedure in te leiden.

„Bij brief van 23 mei 1995 heeft de Permanente vertegenwoordiging van Italië bij de Europese Unie de tekst van regionale wet nr. 31/90 van de regio Campania aan de Commissie medegedeeld.

Bij deze wet wordt aan regionale wet nr. 42/82 (maatregelen ter uitvoering van het regionaal landbouwprogramma) een nieuw artikel (29 bis) toegevoegd dat nooit is aangemeld overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het Verdrag.

Het geheel van de steunmaatregelen die zijn vastgesteld bij regionale wet nr. 42/82, waarvan de tekst door de Italiaanse autoriteiten bij brief van 23 mei 1995 is medegedeeld, is in het register van de niet-aangemelde steunmaatregelen ingeschreven onder de nummers NN 59/96 (landbouw) en NN 63/96 (aquacultuur).

Deze brief heeft uitsluitend betrekking op de steunmaatregelen die onder regionale wet nr. 31/90 vallen en die thans zijn vastgesteld in artikel 29 bis van regionale wet nr. 42/82 (steun voor de wijnbereiding op het eigen bedrijf in het productiegebied van de DOC-wijnen).

De steun omvat een subsidie van 60 % van de in aanmerking komende kosten en een lening met een looptijd van 15 jaar en rentesubsidie voor het verschil tussen de in aanmerking genomen kosten en de toegekende subsidie. De Italiaanse autoriteiten stellen dat de geactualiseerde waarde van deze lening niet hoger kan zijn dan het verschil tussen 75 % van de in aanmerking genomen kosten en de toegekende subsidie.

De Commissie heeft de Italiaanse autoriteiten bij brief van 26 februari 1996 onder andere verzocht over de in de vorm van een lening toegekende steun precieze, gegevens (rentesubsidie, wijze van aflossen, enz.) mede te delen, die nodig zijn voor de berekening van het met deze

maatregel overeenkomende subsidie-equivalent. Die gegevens zijn niet medegedeeld.

De voormelde subsidie en lening worden toegekend voor investeringen op het vlak van:

- a) de bouw, de herstructurering en de modernisering van de installaties voor de verwerking van druiven of voor de rijping van wijn;
- b) de aanleg van kweekpercelen en velden van moederplanten van druivenrassen voor DOC-wijnen of andere voorzieningen voor plantenvermeerdering;
- c) de aankoop van de voor de investeringen onder b) nodige grond.

De steun kan alleen worden toegekend aan landbouwbedrijven waarvan minstens 70 % van het areaal in DOC-productiegebieden ligt, dit om de bouw van installaties voor de onmiddellijke verwerking in die gebieden te bevorderen.

De steun voor de aanleg van kweekpercelen en velden voor moederplanten van druivenrassen voor DOC-wijnen of andere voorzieningen voor plantenvermeerdering valt onder artikel 12, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2328/91 (steun voor investeringen in bedrijven die niet voldoen aan de voorwaarden van artikel 5 van die verordening). Momenteel wordt onderzocht of deze steun in overeenstemming is met deze bepaling. Overeenkomstig artikel 35 van Verordening (EEG) nr. 2328/91 zijn de artikelen 92 en 93 in het onderhavige geval niet van toepassing.

De Commissie heeft besloten de procedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag in te leiden ten aanzien van de steun op grond van artikel 29 bis, lid 1, onder a), van regionale wet nr. 44/82 en van de steunmaatregel voor de aankoop van grond, zoals bepaald in lid 1, onder b), van hetzelfde artikel.

De beslissing van de Commissie berust op volgende gronden:

- a) *Steun voor de bouw, de herstructurering en de modernisering van de installaties voor de verwerking van druiven of voor de rijping van wijn*

Op grond van artikel 12, lid 5, laatste streepje, en van artikel 35 van Verordening (EEG) nr. 2328/91 moet de investeringssteun voor landbouwbedrijven in de sector verwerking en afzet van landbouwproducten worden getoetst aan de artikelen 92 en 93 van het Verdrag.

Bijgevolg worden de communautaire richtsnoeren voor staatssteun voor investeringen voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten toegepast (PB C 29 van 2.2.1996).

Daarin is onder meer bepaald dat staatssteun die wordt toegekend in verband met investeringen als bedoeld in punt 12, tweede en derde streepje, van de bijlage bij Beschikking 94/173/EG van de Commissie of met investeringen die op grond van punt 2 van die bijlage onvoorwaardelijk zijn uitgesloten, niet als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kan worden beschouwd. Ook alle andere investeringen zoals bedoeld in punt 2 van de genoemde bijlage zijn uitgesloten, tenzij wordt voldaan aan de bijzondere voorwaarden voor de toekenning van dergelijke steun.

Met betrekking tot de steunintensiteit is in de richtsnoeren bepaald dat de steun in regio's van doelstelling 1 ten hoogste 75 % van de investeringskosten mag bedragen.

Aangezien de Italiaanse autoriteiten niet de door de Commissie gevraagde gegevens hebben verstrekt over de toekenning van de steun in de vorm van een lening met rentesubsidie kan niet worden nagegaan of die grens van 75 % (die in onderhavig geval van toepassing is) werkelijk in acht is genomen.

Bovendien gelden voor de sector waarop de steunverlening betrekking heeft, bijzondere sectorale beperkingen, welke zijn vastgesteld in punt 2.11 van de bijlage bij Beschikking 94/173/EG.

Er zijn geen gegevens verstrekt waaruit had kunnen blijken dat is voldaan aan de in punt 2.11 van de bijlage bij Beschikking 94/173/EG vermelde voorwaarden, waarop van de bepaling over de maximale bijstand in de sector wijn en alcohol kan worden afgeweken. Bij gebrek aan zekerheid daaromtrent lijken de betrokken steunmaatregelen er eveneens op gericht investeringen te financieren die zijn uitgesloten in de zin van de genoemde beschikking en van voormelde richtsnoeren inzake staatssteun.

Gelet op het voorgaande lijken de betrokken steunmaatregelen onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt. Zij beantwoorden aan de criteria van artikel 92, lid 1, van het Verdrag, maar komen, op grond van de voor de Commissie beschikbare informatie, niet in aanmerking voor één van de in de leden 2 en 3 van hetzelfde artikel bepaalde uitzonderingen.

- b) *Steun voor de aankoop van grond*

Deze steun valt onder artikel 12, lid 5, eerste streepje, van Verordening (EEG) nr. 2328/91 en moet daarom, overeenkomstig het bepaalde in artikel 35 van de genoemde verordening, worden getoetst aan de artikelen 92 en 93 van het Verdrag.

Volgens de criteria die de Commissie doorgaans voor dit soort maatregelen toepast, mag subsidie-equivalent van de steun niet meer bedragen dan 75 % van de investeringskosten in probleemgebieden in de zin van Richtlijn 75/268/EEG en niet meer dan 35 % in andere gebieden.

Blijkens de beschikbare informatie is het door de Commissie voor dit soort steunverlening vastgestelde maximumpercentage niet in acht genomen in de niet-probleemgebieden, terwijl, zoals reeds is vermeld onder a), voor de probleemgebieden niet kan worden nagegaan of het maximum van 75 % werkelijk in acht is genomen.

De betrokken steunmaatregelen lijken dus onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt. Zij beantwoorden aan de criteria van artikel 92, lid 1, van het Verdrag, maar komen, op grond van de voor de Commissie beschikbare informatie, niet in aanmerking voor één van de in de leden 2 en 3 van hetzelfde artikel bepaalde uitzonderingen.

In het kader van de procedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag verzoekt de Commissie de Italiaanse regering haar opmerkingen binnen één maand kenbaar te maken.

Door middel van een bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* maant de Commissie de regeringen van de andere lidstaten en de overige belanghebbenden aan hun opmerkingen binnen dezelfde termijn mede te delen.

De Commissie vestigt de aandacht van de Italiaanse regering op de brief die zij op 3 november 1983 aan alle lidstaten heeft gezonden, betreffende hun uit artikel 93, lid 3, voortvloeiende verplichtingen, alsmede op de in PB C 318 van 24 november 1984 op bladzijde 3 verschenen mededeling, waarin gesteld wordt dat onrechtmatig, d.w.z. vóór de eindbeslissing in het kader van de procedure van artikel 93, lid 3, verleende steun van de begunstigde kan worden teruggevorderd en/of kan leiden tot een weigering de uitgaven betreffende nationale maatregelen

gelen die rechtstreeks van invloed zijn op communautaire maatregelen, aan te rekenen op de begroting van het EOGFL.

Voor een eventuele terugvordering van de steun, verhoogd met de interest, moeten de voorschriften van de Italiaanse wetgeving worden gevolgd; de interest wordt berekend op basis van de rentevoet die als referentiepercentage wordt gebruikt voor de beoordeling van de regionale steunregelingen, en loopt vanaf de datum waarop de onrechtmatige steun is toegekend.”.

De Commissie maant de andere lidstaten aan hun opmerkingen binnen één maand te rekenen vanaf de datum van deze mededeling, mede te delen aan:

Europese Commissie
Wetstraat 200,
B-1049 Brussel.

Deze opmerkingen zullen aan de Italiaanse regering worden medegedeeld.

Mededeling van Nederland in het kader van Richtlijn 94/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 1994 betreffende de voorwaarden voor het verlenen en het gebruik maken van vergunningen voor de prospectie, de exploitatie en de productie van koolwaterstoffen

(98/C 148/04)

(Voor de EER relevante tekst)

Uitnodiging tot het indienen van een aanvraag voor een opsporingsvergunning voor koolwaterstoffen voor het blok E 2.

De Minister van Economische Zaken van het Koninkrijk der Nederlanden deelt mede dat een aanvraag voor een opsporingsvergunning voor koolwaterstoffen is ontvangen voor het blok E 2 zoals aangegeven op de kaart die als bijlage I is gevoegd bij de Regeling vergunningen Koolwaterstoffen continentaal plat 1996 (stert. 93).

De Minister van Economische Zaken nodigt eenieder, onder verwijzing naar artikel 3, lid 2, onder b), van Richtlijn 94/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 1994 betreffende de voorwaarden voor het verlenen en het gebruik maken van vergunningen voor de prospectie, de exploratie en de productie van koolwaterstoffen, en artikel 16a van de Mijnwet continentaal plat uit tot het indienen van een aanvraag voor een opsporingsvergunning voor koolwaterstoffen voor het blok E 2.

Aanvragen kunnen worden ingediend gedurende 13 weken na de publicatie van deze uitnodiging in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* en dienen gericht te zijn aan de Minister van Economische Zaken, ter attentie van de directeur Olie en Gas, onder vermelding van „persoonlijk in handen”, Bezuidenhoutseweg 6, 2594 AV Den Haag, Nederland. Aanvragen die na afloop van deze termijn zijn ingediend zullen niet in behandeling worden genomen.

De beslissing op de aanvragen wordt uiterlijk negen maanden na afloop van deze termijn genomen.

Nadere informatie is verkrijgbaar onder telefoonnummer (+31 70) 379 66 85.

Voorafgaande aanmelding van een concentratie
(Zaak nr. IV/M.1174 — RWE-DEA/Hüls)

(98/C 148/05)

(Voor de EER relevante tekst)

1. Op 7 mei 1998 ontving de Commissie een aanmelding van een beoogde concentratie in de zin van artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1310/97 ⁽²⁾, waarin werd meegedeeld dat de onderneming RWE-DEA Aktiengesellschaft für Mineralöl und Chemie („RWE-DEA”), die deel uitmaakt van het RWE-concern, in de zin van artikel 3, lid 1, onder b), van genoemde verordening zeggenschap verkrijgt over de bedrijfswerkzaamheden inzake bestanddelen voor detergenten en vetten alsook over een gedeelte van de bedrijfswerkzaamheden wat oplosmiddelen betreft en de aandelen van Hüls in Servo Delden NV („Hüls-bedrijfsactiviteiten”) van Hüls AG door de aankoop van effecten en aandelen.

2. De bedrijfswerkzaamheden van de desbetreffende ondernemingen zijn:

- RWE-DEA: ontginning van minerale olie en gas, productie en distributie van producten op basis van minerale olie, productie en distributie van chemische producten, bestanddelen voor detergenten inbegrepen;
- Hüls-bedrijfsactiviteiten: productie en distributie van chemische producten, in het bijzonder bijzonder bestanddelen voor detergenten.

3. Op grond van een voorlopig onderzoek is de Commissie van oordeel dat de aangemelde concentratie binnen het toepassingsgebied van Verordening (EEG) nr. 4064/89 kan vallen. Ten aanzien van dit punt wordt de definitieve beslissing echter nog aangehouden.

4. De Commissie verzoekt belanghebbende derden haar hun eventuele opmerkingen ten aanzien van de voorgenomen concentratie kenbaar te maken.

Deze opmerkingen moeten de Commissie uiterlijk tien dagen na dagtekening van deze bekendmaking hebben bereikt. Zij kunnen per fax ((32-2) 296 43 01 of 296 72 44) of per post, onder vermelding van referentie IV/M.1174 — RWE-DEA/Hüls, aan onderstaand adres worden toegezonden:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie (DG IV)
Directoraat B — Task Force Fusiecontrole
Kortenberglaan 150
B-1040 Brussel.

⁽¹⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 1. Verordening gerectificeerd in PB L 257 van 21.9.1990, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 180 van 9.7.1997, blz. 1. Verordening gerectificeerd in PB L 40 van 13.2.1998, blz. 17.

Voorafgaande aanmelding van een concentratie
(Zaak nr. IV/M.1195 — Siebe/Eurotherm)

(98/C 148/06)

(Voor de EER relevante tekst)

1. Op 7 mei 1998 ontving de Commissie een aanmelding van een beoogde concentratie in de zin van artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad (⁽¹⁾), waarin is medegedeeld dat de onderneming Siebe plc in de zin van artikel 3, lid 1 onder b), van de genoemde verordening volledig zeggenschap verkrijgt over Eurotherm plc door een openbaar aanbod, openbaar gemaakt op 27 april 1998.
2. De bedrijfswerkzaamheden van de desbetreffende ondernemingen zijn:
  - Siebe: productie van controlesystemen, hoofdzakelijk apparatuur voor procesautomatisering, temperatuur en milieu, en electriciteit;
  - Eurotherm: productie van controlesystemen en controleapparatuur, in het bijzonder voor industriële procédés, alsook fabricatie van controlesystemen voor elektrische motoren en fabricatie van diktemaatmeetapparatuur en verwante producten.
3. Op grond van een voorlopig onderzoek is de Commissie van oordeel dat de aangemelde concentratie binnen het toepassingsgebied van Verordening (EEG) nr. 4064/89 kan vallen. Ten aanzien van dit punt wordt de definitieve beslissing echter aangehouden.
4. De Commissie verzoekt belanghebbende derden haar hun eventuele opmerkingen ten aanzien van de voorgenomen concentratie kenbaar te maken.

Deze opmerkingen moeten de Commissie uiterlijk tien dagen na dagtekening van deze bekendmaking hebben bereikt. Zij kunnen per fax ((32-2) 296 43 01 of 296 72 44) of per post, onder vermelding van referentie IV/M.1195 — Siebe/Eurotherm, aan onderstaand adres worden toegezonden:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie (DG IV)
Directoraat B — Task Force Fusiecontrole
Kortenberglaan 150
B-1040 Brussel.

(¹) PB L 395 van 30.12.1989, blz. 1. Verordening gerectificeerd in PB L 257 van 21.9.1990, blz. 13.

Voorafgaande aanmelding van een concentratie
(Zaak nr. IV/M.1153 — Krauss-Maffei/Wegmann)

(98/C 148/07)

(Voor de EER relevante tekst)

1. Op 4 mei 1998 ontving de Commissie een aanmelding van een beoogde concentratie in de zin van artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad ⁽¹⁾, waarin is medegedeeld dat de ondernemingen Krauss-Maffei AG („Krauss-Maffei”) en Wegmann & Co. GmbH („Wegmann”) in de zin van artikel 3, lid 1, onder b), van de genoemde verordening gezamenlijk zeggenschap verkrijgen over de nieuw gestichte vennootschap Kraus-Maffei Wegmann GmbH & Co. KG („KMW”) die een gezamenlijke onderneming is.

2. De bedrijfswerkzaamheden van de desbetreffende ondernemingen zijn:

— Krauss-Maffei: defensietechnologie, burgerlijke simulatietechnologie, verkeerstechnologie, automatiseringstechnologie, oppervlaktetechnologie, technologie i.v.m. syntetisch materiaal en process engineering;

— Wegmann: defensietechnologie, spoorwissels, rationalisatieapparatuur voor bouwerven;

— defensietechnologie, burgerlijke simulatietechnologie.

3. Op grond van een voorlopig onderzoek is de Commissie van oordeel dat de aangemelde concentratie binnen het toepassingsgebied van Verordening (EEG) nr. 4064/89 kan vallen. Ten aanzien van dit punt wordt de definitieve beslissing echter aangehouden.

4. De Commissie verzoekt belanghebbende derden haar hun eventuele opmerkingen ten aanzien van de voorgenomen concentratie kenbaar te maken.

Deze opmerkingen moeten de Commissie uiterlijk tien dagen na dagtekening van deze bekendmaking hebben bereikt. Zij kunnen per fax ((32-2) 296 43 01 of 296 72 44) of per post, onder vermelding van referentie IV/M.1153 — Krauss-Maffei/Wegmann, aan onderstaand adres worden toegezonden:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie (DG IV)
Directoraat B — Task Force Fusiecontrole
Kortenberglaan 150
B-1040 Brussel.

⁽¹⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 1. Verordening gerectificeerd in PB L 257 van 21.9.1990, blz. 13.

Aanmelding van een joint venture**(Zaak nr. IV/36.947)**

(98/C 148/08)

(Voor de EER relevante tekst)

1. Op 27 februari 1998 ontving de Commissie een aanmelding van overeenkomsten in de zin van artikel 4 van Verordening nr. 17 waarbij Time Inc en Newsweek een joint venture tot stand hebben gebracht. Het doel van de joint venture is in eerste stadium het verlenen van diensten aan de moederondernemingen bij de aanschaf van papier en het drukken en distribueren van de atlantische edities van verscheidende bladen, zoals Time en Newsweek, en in een later stadium aan derden.

2. Op grond van een voorlopig onderzoek is de Commissie van oordeel dat de aangemelde joint venture binnen het toepassingsgebied van Verordening nr. 17 kan vallen.

3. De Commissie verzoekt belanghebbende derden haar hun eventuele opmerkingen ten aanzien van de voorgenomen samenwerking kenbaar te maken.

Opmerkingen moeten de Commissie uiterlijk tien dagen na dagtekening van deze bekendmaking hebben bereikt. Zij kunnen per fax ((32-2) 296 98 04) of per post onder vermelding van zaaknummer IV/36.947 aan onderstaand adres worden toegezonden:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie (DG IV)
Directoraat C
Kantoor C 150/108
Kortenberglaan 150
B-1040 Brussel.

EUROPESE ECONOMISCHE RUIMTE

TOEZICHTHOUDENDE AUTORITEIT VAN DE
EVA

Goedkeuring van steunmaatregelen van de staten overeenkomstig artikel 61 van de EER-Overeenkomst en artikel 11 van de in punt 1b van bijlage XV van de EER-Overeenkomst bedoelde richtlijn

Besluit van de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA geen bezwaar te maken

(98/C 148/09)

Datum van goedkeuring:	18 maart 1998
EFTA-staat:	Noorwegen
Steunmaatregel nr.:	97-011
Titel:	— Verlenging en wijziging van de bestaande staatssteun aan de scheepsbouwindustrie — Subsidies voor de scheepsbouw, voor de bouw van nieuwe schepen en voor scheepsverbouwing — Exportkredietgaranties voor schepen (door het GIEK) — Het garantiestelsel voor de scheepsbouw
Doelstelling:	Contractgebonden productiesteun voor de scheepsbouw
Rechtsgrond:	Voorschriften van het Ministerie van Industrie en Energie van 6.2.1996 („Føresegner for statleg støtte ved kontrahering av skip”) Voor garanties verleend door het Guarantee Institute for Export Credits (GIEK) en het garantiestelsel voor de scheepsbouw: de jaarlijkse staatsbegroting
Bedrag van de steun:	550 miljoen NOK voor in 1998 gesloten contracten
Steunintensiteit:	Voor de bouw van schepen van niet minder dan 100 GT: — 7 % voor schepen met een contractwaarde van ten minste 10 miljoen ECU — 3,5 % voor schepen met een contractwaarde van minder dan 10 miljoen ECU — 3,5 % voor belangrijke verbouwingen van schepen van ten minste 1 000 GT Kredietgaranties binnen de door het Understanding on Export Credits for Ships (akkoord inzake exportkredieten voor schepen) van de OESO opgelegde beperkingen
Looptijd:	Van toepassing op nieuwe bindende contracten die zijn gesloten vanaf 1 januari 1998 tot het tijdstip waarop de OESO-Overeenkomst met betrekking tot normale concurrentievoorwaarden in de commerciële scheepsbouw- en scheepsreparatiesector in werking treedt, en tot uiterlijk 31 december 1998

Mededeling van de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA

(98/C 148/10)

De Toezichthoudende Autoriteit van de EVA deelt mede dat zij overeenkomstig artikel 4, leden 2 en 3, van het besluit dat is vermeld in punt 1b van bijlage XV bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (Richtlijn 90/684/EEG van de Raad betreffende de steunverlening aan de scheepsbouw) heeft besloten het gemeenschappelijk plafond voor productiesteun aan de scheepsbouw, als bedoeld in artikel 4, lid 1, en artikel 5, lid 1, van de richtlijn vast te stellen op 9 % voor de periode van 1 januari 1998 tot de inwerkingtreding van de OESO-Overeenkomst inzake normale concurrentievoorwaarden in de commerciële scheepsbouw- en scheepsreparatiesector en uiterlijk tot 31 december 1998.

Gezien de bepalingen van artikel 4, lid 2, tweede alinea, van de richtlijn, werd het plafond voor de steun voor de bouw van kleine schepen waarbij de waarde van het contract minder dan 10 miljoen ECU bedraagt alsmede voor alle soorten scheepsverbouwing die onder de richtlijn vallen tegelijk voor dezelfde periode vastgesteld op 4,5 %, behalve voor de bouw van genoemd soort schepen voor nationaal gebruik in Griekenland.

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de verkoop van en de waarborgen voor consumptiegoederen ⁽¹⁾

(98/C 148/11)

(Voor de EER relevante tekst)*COM(1998) 217 def. — 96/0161(COD)**(Door de Commissie overeenkomstig artikel 189 A, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 1 april 1998)*

⁽¹⁾ PB C 307 van 16.10.1996, blz. 8.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag,

Ongewijzigd

Overwegende dat de Gemeenschap bijdraagt tot de verwezenlijking van een hoog niveau van consumentenbescherming door maatregelen die zij treft in het kader van de totstandkoming van de interne markt;

Overwegende dat de interne markt een ruimte zonder binnengrenzen omvat, waarin het vrij verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal is gewaarborgd; dat het vrij verkeer van goederen niet alleen het zakenleven, maar ook de particulier betreft; dat het inhoudt dat de consumenten die in een lidstaat wonen, met volledige kennis van zaken op het grondgebied van een andere lidstaat hun inkopen kunnen steunend op een sokkel die een minimum aan billijke voorschriften betreffende de aankoop van consumptiegoederen biedt.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Overwegende dat de wetgevingen van de lidstaten betreffende de verkoop van consumptiegoederen talrijke verschillen te zien geven, zodat ook de nationale markten voor de consumptiegoederen van elkaar verschillen en er mededingingsdistorsies tussen de verkopers kunnen ontstaan;

Overwegende dat de consument van de voordelen van de grote markt tracht te genieten door zich goederen in een andere lidstaat dan die waar hij woont aan te schaffen, een fundamentele rol bij de voltooiing van de interne markt vervult doordat hij het kunstmatig opwerpen van nieuwe grenzen en de afscherming van markten verhindert; dat deze mogelijkheden sterk worden vergroot door die nieuwe communicatietechnologieën die gemakkelijk toegang tot de internationale distributiesystemen geven, ook die van andere lidstaten; dat bij ontbreken van een minimale harmonisatie van de voorschriften inzake de aankoop van consumptiegoederen, de ontwikkeling van de verkoop van goederen langs de weg van de nieuwe technologieën voor op afstand ernstig zal worden belemmerd;

Overwegende dat de creatie van een gemeenschappelijke, minimale sokkel van rechten voor de consument, welke rechten onafhankelijk van de plaats van aankoop van goederen binnen de Gemeenschap geldig zijn, het vertrouwen van de consument zal versterken en deze in staat zal stellen meer van de aan de oprichting van de interne markt verbonden voordelen te profiteren;

Overwegende dat de voornaamste problemen van de consument en de belangrijkste bron van conflicten met de verkopers verband houden met het gebrek aan overeenkomst van de goederen met hetgeen contractueel is overeengekomen; dat de nationale wetgevingen betreffende de verkoop van consumptiegoederen vanuit dit oogpunt nader tot elkaar dienen te worden gebracht, evenwel zonder aan de nationale rechtsbeginselen en -bepalingen betreffende de stelsels van contractuele en extra-contractuele aansprakelijkheid afbreuk te doen;

Overwegende dat bovenal de goederen moeten overeenstemmen met de contractuele bedingen; dat het begrip „overeenstemming met het contract” kan worden beschouwd als een gemeenschappelijke basis voor de diverse nationale rechtstradities; dat voor de overeenstemming met de overeenkomst de verkoper voor de consument de rechtstreeks aansprakelijke persoon moet zijn; dat zulks in de rechtsstelsels van de lidstaten de traditioneel aanvaarde oplossing is; dat de verkoper zich echter moet kunnen keren tegen zijn eigen leverancier, respectievelijk tegen de producent wanneer de nietovereenstemming het gevolg is van een doen of nalaten hunnerzijds;

GEWIJZIGD VOORSTEL

overwegende dat onder de verkoop van consumptiegoederen alle soorten overeenkomsten moet worden verstaan uit hoofde waarvan goederen door de verkoper aan de consument worden geleverd, met inbegrip van overeenkomsten uit hoofde waarvan goederen worden geleverd in ruil voor een ander goed ter voldoening van de aankoop prijs en overeenkomsten waarin betaling in termijnen is overeengekomen en de eigendom van de goederen pas overgaat op de consument op het moment dat alle verschuldigde termijnbetalingen zijn voldaan;

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Overwegende dat het, indien het product niet met de overeenkomst overeenstemt, volstaat aan de consument het recht toe te kennen, herstelling of vervanging van het product te verlangen, ofwel restitutie van het betaalde bedrag of ook ontbinding van de koopovereenkomst; dat echter de uitoefening van deze rechten in de tijd moet worden begrensd en termijnen moeten worden vastgesteld waarbinnen deze rechten ten aanzien van de verkoper geldend kunnen worden gemaakt;

Overwegende dat het, ter garantie van de zekerheid van de transacties en de goede handelsbetrekkingen tussen de partijen, aan de consument dient te staan, de verkoper binnen een korte termijn elk geconstateerd gebrek aan overeenstemming te melden; dat het, om de partijen in de gelegenheid te stellen om in der minne oplossingen te vinden zonder onverwijld rechtsvorderingen te moeten instellen om hun rechten veilig te stellen, dienstig is vast te stellen dat het aanklagen van het gebrek aan overeenstemming van het goed door de consument de verjaaringstermijn onderbreekt.

Overwegende dat het voor bepaalde categorieën goederen gebruikelijk is dat de verkopers of producenten waarborg op hun producten bieden om de consument tegen elk gebrek dat zich binnen een bepaalde termijn mocht voordoen, te verzekeren; dat deze praktijk tot versterking van de concurrentie binnen de markt kan bijdragen; dat desondanks deze waarborgen niet meer dan louter een reclamemiddel kunnen blijken te zijn en voor de consument bedriegelijk kunnen zijn; dat om de transparantie van de markt te waarborgen, bepaalde gemeenschappelijke beginselen dienen te worden vastgesteld, die op de door de marktdeelnemers worden geboden waarborgen van toepassing zijn;

Overwegende dat de aan de consumenten toegekende rechten niet bij overeenkomst tussen partijen terzijde mogen worden geschoven, om de wettelijke bescherming niet haar zin de ontnemen; dat de consument steeds de vrijheid moet behouden de uit deze richtlijn of uit enige andere toepasselijke nationale bepaling voortvloeiende rechten uit te oefenen, ook wanneer hij het van toepassing worden van de waarborg aanvaardt; dat de bescherming van de consument uit hoofde van deze richtlijn niet dient te worden beperkt wegens het feit dat het recht van een derde land als op het contract van toepassing wordt beschouwd;

Overwegende dat de wetgeving en de rechtspraak op dit gebied in de diverse lidstaten van een groeiende zorg getuigen om de consument een bescherming van hoog niveau te garanderen; dat het in het licht van deze ontwikkeling en van de met de uitvoering van deze richtlijn opgedane ervaring, noodzakelijk zal kunnen blijken een sterkere harmonisatie na te streven, door met name te voorzien in een rechtstreekse aansprakelijkheid van de producent voor de gebreken waarvoor hij aansprakelijk is;

GEWIJZIGD VOORSTEL

Schrappen

overwegende dat het voor bepaalde categorieën goederen gebruikelijk is dat de verkopers of producenten commerciële waarborgen op hun producten bieden om de consument tegen elk gebrek dat zich binnen een bepaalde termijn mocht voordoen, te verzekeren; dat deze praktijk tot versterking van de concurrentie binnen de markt kan bijdragen; dat desondanks deze waarborgen niet meer dan louter een reclamemiddel kunnen blijken te zijn en voor de consument bedriegelijk kunnen zijn; dat om de transparantie van de markt te waarborgen, gemeenschappelijke beginselen dienen te worden vastgesteld, die op de door de marktdeelnemers geboden waarborgen van toepassing zijn;

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Overwegende dat de lidstaten de mogelijkheid moeten hebben, op het door deze richtlijn bestreken gebied strengere voorschriften vast te stellen of deze te handhaven teneinde de consument een hoger niveau van bescherming te verzekeren,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

*Artikel 1***Werkingsfeer en definities**

1. Deze richtlijn beoogt de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten betreffende de verkoop van en de waarborgen voor consumptiegoederen, teneinde de consument binnen het raam van de interne markt een minimale eenvoudige bescherming te garanderen.

2. Voor de doeleinden van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „Consument”: elke natuurlijke persoon die, in de door deze richtlijn bestreken overeenkomsten handelt met een oogmerk dat met zijn beroep of bedrijf geen rechtstreeks verband houdt;
- b) „Consumptiegoed”: elk goed dat normalerwijze is bestemd voor eindge- of -verbruik, met uitzondering van onroerende goederen;
- c) „Verkoper”: de natuurlijke of rechtspersoon die in het raam van zijn beroep of bedrijf consumptiegoederen verkoopt;
- d) „Waarborg”: elke, ten opzichte van de wettelijke regeling van de verkoop van consumptiegoederen aanvullende verbintenis om in geval van nietovereenstemming met de overeenkomst, de betaalde prijs te vergoeden, een goed in te ruilen of het te herstellen of zich op enigerlei wijze erom te bekommeren.

Ongewijzigd

- a) „Consument”: elke natuurlijke persoon die, in de door deze richtlijn bestreken overeenkomsten handelt met een oogmerk dat met zijn beroep of bedrijf geen verband houdt;
  - b) „Consumptiegoed”: elk roerend goed dat door een verkoper aan een consument wordt geleverd;
  - c) „Verkoper”: de natuurlijke of rechtspersoon die in het raam van zijn beroep of bedrijf consumptiegoederen verkoopt of deze in ruil voor andere activa in plaats van de koopprijs levert;
  - d) „Commerciële waarborg”: elke door een verkoper of producent aangegane bijzondere verbintenis om remediërend op te treden als een consumptiegoed niet de in het waarborgdocument of in de relevante reclame vermelde eigenschappen bezit.
  - e) „Producent”: de fabrikant van het consumptiegoed, de persoon die het op het grondgebied van de Gemeenschap invoert, alsmede iedere persoon die zich als producent uitgeeft door zijn naam, zijn handelsmerk of een ander onderscheidend teken op het consumptiegoed aan te brengen.
  - f) „vertegenwoordiger van de fabrikant”: de natuurlijke of rechtspersoon die optreedt als de officiële distributeur of officiële serviceverlener van de fabrikant, met uitzondering van onafhankelijke verkopers die uitsluitend optreden als detailhandelaar,
3. Overeenkomsten inzake de levering van te produceren of te vervaardigen consumptiegoederen worden gelijkgesteld aan koopovereenkomsten.

GEWIJZIGD VOORSTEL

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

*Artikel 2***Overeenstemming met de overeenkomst**

1. De gebruiksgoederen moeten met de verkoopovereenkomst in overeenstemming zijn.

Ongewijzigd

2. De goederen worden als in overeenstemming met de overeenkomst beschouwd, indien zij bij de aflevering aan de consument:

a) in overeenstemming zijn met de door de verkoper gegeven beschrijving ervan, en de eigenschappen bezitten van het goed dat de verkoper aan de consument als monster of als model heeft getoond;

b) geschikt zijn voor het gebruik waartoe de goederen van dezelfde soort gewoonlijk dienen;

c) geschikt zijn voor elk specifiek, door de consument gewenst gebruik dat deze aan de verkoper bij het sluiten van de overeenkomst heeft medegedeeld, tenzij uit de omstandigheden voortvloeit dat de koper zich niet op de verklaringen van de verkoper heeft verlaten;

d) wat de kwaliteit en de prestaties ervan betreft, bevredigend zijn, gezien de aard van het goed en de daarvoor betaalde prijs en rekening houdend met de publiekelijk ten aanzien van die goederen, door de verkoper, de producent of diens vertegenwoordiger afgelegde verklaringen.

c) geschikt zijn voor elk specifiek, door de consument gewenst gebruik dat deze aan de verkoper bij het sluiten van de overeenkomst heeft medegedeeld;

d) een hoedanigheid hebben die de consument, wat de kwaliteit en de prestaties betreft, kon verwachten, mede gelet op de in reclame en op etiketten publiekelijk ten aanzien van die goederen door de verkoper, de producent of diens vertegenwoordiger afgelegde verklaringen.

3. Het gebrek aan overeenstemming ten gevolge van een verkeerde installatie van het goed wordt gelijkgesteld aan een gebrek aan overeenstemming van het goed met de overeenkomst, indien de installatie door de verkoper of onder diens verantwoordelijkheid is verricht.

3. Consumptiegoederen worden als in overeenstemming met de overeenkomst in de zin van dit artikel beschouwd, als de consument op het tijdstip van verkoop met de koopovereenkomst heeft ingestemd hoewel hij kennis droeg van het gebrek aan overeenstemming.

4. Het gebrek aan overeenstemming ten gevolge van een verkeerde installatie van het goed wordt gelijkgesteld aan een gebrek aan overeenstemming van het goed met de overeenkomst, indien de installatie door de verkoper of onder diens verantwoordelijkheid is verricht. Hetzelfde geldt als het goed door de consument is geïnstalleerd en de verkeerde installatie een gevolg is van een gebrek in de schriftelijke montagehandleiding.

*Artikel 3***Aansprakelijkheid van de verkoper**

1. De verkoper is jegens de consument aansprakelijk voor elk bij de aflevering van het goed aan de consument bestaand gebrek aan overeenstemming dat binnen een termijn van twee jaar te rekenen van het tijdstip van aflevering blijkt, tenzij de consument op het tijdstip van de sluiting van de aankoopovereenkomst van het gebrek aan overeenstemming kennis droeg of daarvan niet onwetend kon zijn.

1. De verkoper is jegens de consument aansprakelijk voor elk bij de aflevering van het goed aan de consument bestaand gebrek aan overeenstemming dat binnen een termijn van twee jaar te rekenen van het tijdstip van aflevering blijkt.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

2. De verkoper is niet aansprakelijk wanneer het goed niet in overeenstemming is met publiekelijk afgelegde verklaringen van de producent of van diens vertegenwoordiger, inden:

- de verkoper aantoont dat hij van de desbetreffende verklaring onkundig was en redelijkerwijs daarvan geen kennis kon dragen;
- de verkoper aantoont dat hij op het tijdstip van de verkoop de desbetreffende verklaring heeft rechtgezet;
- de verkoper aantoont dat de beslissing tot aankoop niet door de desbetreffende verklaring kan worden beïnvloed.

3. Tot het bewijs van het tegendeel worden de gebreken aan overeenstemming die binnen een termijn van zes maanden, gerekend vanaf het tijdstip van aflevering, blijken, geacht op dat tijdstip te hebben bestaan, tenzij deze veronderstelling onverenigbaar is met de aard van goedere of met de aard van het gebrek aan overeenstemming.

4. Wanneer een verkoper op een gebrek aan overeenstemming wordt gewezen, overeenkomstig artikel 4, heeft de consument het recht om van hem hetzij kosteloze herstelling van het goed binnen een redelijke termijn, hetzij, zo mogelijk, de vervanging van het goed, hetzij een passende vermindering van de prijs, hetzij ontbinding van de overeenkomst te verlangen. De uitoefening van het recht op de ontbinding van de overeenkomst of de vervanging van het goed is tot één jaar beperkt.

De lidstaten kunnen bij slechts geringe gebreken aan overeenstemming in beperking van de reeks in de eerste alinea vermelde rechten voorzien.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

- de verkoper aantoont dat hij van de desbetreffende verklaring onkundig was en daarvan geen kennis kon dragen.

Ongewijzigd

4. Wanneer een verkoper op een gebrek aan overeenstemming wordt gewezen, moet hij zonder een onredelijke vertraging kosteloze reparatie of vervanging aanbieden. De consument heeft het recht te kiezen tussen deze beide mogelijkheden, tenzij op grond van het bijzondere karakter van het geval slechts één mogelijkheid uit het oogpunt van de belangen van de verkoper economisch gepast en voor de consument aanvaardbaar lijkt. De consument is niet verplicht in te gaan op kosteloze reparatie indien daardoor een waardevermindering van het product ontstaat; in dit geval kan hij vervanging verlangen.

Indien noch kosteloze reparatie noch vervanging mogelijk is of indien na de reparatiepoging het gebrek aan overeenstemming niet is verholpen, heeft de consument het recht een vermindering van de prijs of ontbinding van de overeenkomst te verlangen.

5. Voor als vervangend goed geleverde consumptiegoederen gelden dezelfde bepalingen als voor nieuw gekochte consumptiegoederen.

In het geval dat het goed wordt vervangen, begint de looptijd van de aansprakelijkheid overeenkomstig lid 1 opnieuw. In het geval van herstelling van een gebrek, begint de looptijd van bovengenoemde aansprakelijkheid opnieuw voor het verholpen gebrek.

6. Alle onkosten, bijvoorbeeld in verband met vervoer, voorrijden, arbeid en materiaal, komen voor rekening van de verkoper.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

5. Wanneer de eindverkoper aansprakelijk is jegens de consument uit hoofde van een gebrek aan overeenstemming dat voortvloeit uit een handelen of een nalaten van de producent, van een eerdere verkoper in dezelfde contractuele keten of van enige andere tussenpersoon, heeft de eindverkoper het recht zich tegen de aansprakelijke persoon te keren onder de naar nationaal recht geldende voorwaarden.

*Artikel 4***Verplichtingen van de consument**

1. Om de in artikel 3, lid 4, vermelde rechten te kunnen uitoefenen meldt de consument aan de verkoper het gebrek aan overeenstemming binnen één maand vanaf het tijdstip waarop bij het heeft vastgesteld of normalerwijze had moeten vaststellen.
2. De overeenkomstig lid 1 van het onderhavige artikel gedane melding onderbreekt de in artikel 3, lid 4, voorziene verjaring van rechten.

*Artikel 5***Waarborgen**

1. Elke door een verkoper of door een producent geboden waarborg bindt juridisch degene die de waarborg biedt volgens de in het garantiebewijs en in de daarvoor gemaakte reclame vastgestelde voorwaarden en moet de begunstigde in een betere positie plaatsen dan die welke voortvloeit uit de in de regeling inzake de verkoop van consumptiegoederen zoals die in de nationaal rechtelijke bepalingen is vervat.

GEWIJZIGD VOORSTEL

7. Wanneer de eindverkoper aansprakelijk is jegens de consument uit hoofde van een gebrek aan overeenstemming dat voortvloeit uit een handelen of een nalaten van de producent, van een eerdere verkoper in dezelfde contractuele keten of van enige andere tussenpersoon, heeft de eindverkoper het recht zich tegen de aansprakelijk te stellen personen te keren onder de naar nationaal recht geldende voorwaarden.

*Artikel 4***Betaling in termijnen**

Indien de verkoper en de consument betaling in termijnen zijn overeengekomen, kan deze betaling worden opgeschort totdat een bestaand gebrek aan overeenstemming is verholpen.

*Artikel 5***Onderbreking van termijnen**

Wanneer de verkoper op een gebrek aan overeenstemming wordt gewezen, wordt de in artikel 3, lid 1 bedoelde termijn onderbroken, totdat aan de verplichtingen van de verkoper is voldaan. Indien de consument gebruik maakt van een in de lidstaten bestaand buitengerechtigd klachtenstelsel of een aanklacht indient, wordt de in artikel 3, lid 1 bedoelde termijn eveneens onderbroken totdat in het kader van het buitengerechtigd klachtenstelsel een besluit is genomen of een rechtsgeldige uitspraak is gedaan.

Schrappen

*Artikel 6***Commerciële waarborgen**

1. Elke geboden waarborg bindt juridisch degene die de waarborg biedt volgens de in het garantiebewijs en in de daarvoor gemaakte reclame vastgestelde voorwaarden en moet de begunstigde in een betere positie plaatsen dan die welke voortvloeit uit de in de regeling inzake de verkoop van consumptiegoederen zoals die in de nationaal rechtelijke bepalingen is vervat.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

2. De waarborg moet in een schriftelijk stuk zijn opgenomen dat vóór de aankoop naar believen kan worden geraadpleegd en waarin duidelijk de essentiële gegevens zijn vermeld die noodzakelijk zijn om van de waarborg gebruik te kunnen maken, namelijk de duur en het geografisch toepassingsgebied van de waarborg, alsmede naam en het adres van de waarborggever.

*Artikel 6***Dwingende aard van het bepalingen**

1. De contractuele bedingen of de afspraken die vóór de melding van het gebrek aan overeenstemming met de verkoper zijn overeengekomen, en die de uit deze richtlijn voortvloeiende rechten terzijde schuiven of beperken, binden de consument niet.

2. De lidstaten nemen de nodige maatregelen opdat, ongeacht de op de overeenkomst toepasselijke wet, en zodra de overeenkomst een nauwe band met het grondgebied van de lidstaten biedt, de consument niet van de uit deze richtlijn voortvloeiende bescherming verstoken blijft.

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. De waarborg moet in een schriftelijk stuk zijn opgenomen dat vóór de aankoop naar believen kan worden geraadpleegd en waarin duidelijk de essentiële gegevens zijn vermeld die noodzakelijk zijn om van de waarborg gebruik te kunnen maken, namelijk de duur en het geografisch toepassingsgebied van de waarborg, naam en adres van de contactpersoon en de te volgen procedure om van de waarborg gebruik te maken, alsmede naam en het adres van de waarborggever. Voorts moet daarin de consument erop gewezen worden dat hij daarnaast over wettelijke rechten beschikt en dat de waarborg deze rechten geheel onverlet laat. Geldt een waarborg slechts voor bepaalde onderdelen van een product, moet deze beperking duidelijk kenbaar worden gemaakt, omdat de beperking anders ongeldig is.

*Artikel 7***Informatie voor de consument**

De lidstaten nemen maatregelen om de consumenten op de hoogte te brengen van de nationale wettelijke bepalingen die met het oog op de omzetting van deze richtlijn zijn vastgesteld, en verzoeken, zo nodig, beroepsorganisaties om de consumenten over hun rechten in te lichten.

Artikel 8

De bijlage van richtlijn 98/.../EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende het doen staken van inbreuken in het raam van de bescherming van de consumentenbelangen⁽¹⁾ wordt met volgend punt aangevuld: „10) Richtlijn 98/.../EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de verkoop van en de waarborgen voor consumptiegoederen”.

Artikel 9

Ongewijzigd

2. De lidstaten nemen de nodige maatregelen opdat de consument niet van de uit deze richtlijn voortvloeiende bescherming verstoken blijft, indien het recht van een derde land is gekozen als het op de overeenkomst toepasselijke recht en de overeenkomst een nauwe band met het grondgebied van de lidstaten biedt.

⁽¹⁾ PB L ... van ... 1998, blz. ...

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

*Artikel 7***Nationale recht en minimum aan bescherming**

1. De uitoefening van de uit deze richtlijn voortvloeiende rechten geschiedt onverminderd andere rechten die de consument uit hoofde van de nationale voorschriften inzake het recht van de contractuele of de buitencontractuele aansprakelijkheid kan doen gelden.

2. De lidstaten kunnen, op het door deze richtlijn bestreken gebied, strengere voorschriften, voorzover deze met het Verdrag verenigbaar zijn, vaststellen of handhaven teneinde de consument een hogere graad van bescherming te waarborgen.

*Artikel 8***Omzetting**

1. De lidstaten doen de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden die vereist zijn om aan deze richtlijn te voldoen, uiterlijk [2 jaar na haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschap*]. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze richtlijn worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst mede van de bepalingen van intern recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

*Artikel 9***Inwerkingtreding**

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

*Artikel 10***Geadresseerden**

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 10

Ongewijzigd

Artikel 11

Ongewijzigd

Artikel 12

Ongewijzigd

Artikel 13

Ongewijzigd

Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de harmonisatie van de exameneisen voor veiligheidsadviseurs voor het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg, per spoor of over de binnenwateren

(98/C 148/12)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(1998) 174 def. — 98/0106(SYN)

(Door de Commissie ingediend op 19 maart 1998)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

bepalingen bevat over de harmonisatie van exameneisen en exameninstanties;

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 75, lid 1, onder c),

Overwegende dat de lidstaten een gemeenschappelijk kader voor het examen en de voor de exameninstantie geldende voorwaarden moeten opzetten om een bepaald kwaliteitsniveau te waarborgen en de wederzijdse erkenning van de scholingscertificaten in de hele Gemeenschap te vergemakkelijken;

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat met de bepalingen van deze richtlijn wordt beoogd de exameneisen te harmoniseren; dat het examen schriftelijk wordt afgenomen en bestaat uit vragen over de in bijlage II bij Richtlijn 96/35/EG vermelde onderwerpen en de analyse van een specifiek geval waarbij de kandidaten kunnen laten zien dat zij in staat zijn de taken van een veiligheidsadviseur te vervullen;

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat de lidstaten kunnen bepalen dat veiligheidsadviseurs die werken voor ondernemingen waarvan de bedrijvigheid uitsluitend betrekking heeft op specifieke gevaarlijke goederen, alleen geëxamineerd over met die bedrijvigheid samenhangende onderwerpen; dat in dat geval in het EG-certificaat duidelijk moet worden aangegeven dat dit slechts beperkt geldig is;

Volgens de procedure van artikel 189 C van het Verdrag en in samenwerking met het Europees Parlement,

Overwegende dat de door de exameninstanties afgenomen examens door de bevoegde autoriteit van de lidstaten moet worden goedgekeurd; dat de lidstaten de voor de exameninstanties geldende voorwaarden vaststellen om een hoog kwaliteitsniveau van de door hen verstrekte diensten te waarborgen; dat de exameninstallaties technisch bevoegd en betrouwbaar moeten zijn;

Overwegende dat verbetering van de vervoersveiligheid en milieubescherming, met name bij het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg, per spoor of over de binnenwateren, belangrijke aangelegenheden zijn; dat de menselijke factor medebepalend is voor de veilige exploitatie van de verschillende vervoerstakken;

Overwegende dat de lidstaten elkaar assistentie moeten verlenen bij de tenuitvoerlegging van deze richtlijn;

Overwegende dat volgens Richtlijn 96/35/EG van de Raad van 3 juni 1996 betreffende de aanwijzing en de beroepsbekwaamheid van veiligheidsadviseurs voor het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg, per spoor of over de binnenwateren⁽¹⁾ alle ondernemingen waarvan de bedrijvigheid het vervoer van gevaarlijke goederen of de met dit vervoer samenhangende laad- en loswerkzaamheden omvat een of meer veiligheidsadviseurs moeten aanwijzen; dat Richtlijn 96/35/EG geen nadere

Overwegende dat de Commissie wordt bijgestaan door het in Beschikking 87/373/EEG van de Raad van 13 juli 1987 ingestelde comité,

⁽¹⁾ PB L 145 van 19.6.1996, blz. 10.

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK II

HOOFDSTUK I

EXAMENS

REIKWIJDTE EN DEFINITIES

Artikel 3

Artikel 1

Reikwijdte

1. In deze richtlijn worden de exameneisen vastgesteld waaraan moet worden voldaan voor de aanwijzing van veiligheidsadviseurs voor het vervoer van gevaarlijke goederen overeenkomstig Richtlijn 96/35/EG.

2. De lidstaten nemen alle noodzakelijke en passende maatregelen om ervoor te zorgen dat veiligheidsadviseurs worden geëxamineerd overeenkomstig de in deze richtlijn opgenomen eisen.

Artikel 2

Definities

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- „veiligheidsadviseur voor het vervoer van gevaarlijke goederen”, hierna „adviseur” te noemen, elke in artikel 2, onder b), van Richtlijn 96/35/EG bedoelde persoon;
- „gevaarlijke goederen”, de goederen die zijn omschreven in artikel 2 Richtlijn 94/55/EG⁽¹⁾ en artikel 2 van Richtlijn 96/49/EG⁽²⁾ betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg respectievelijk per spoor;
- „initiële opleiding”, de opleiding waarvoor, nadat deze met succes is afgesloten overeenkomstig artikel 5 van Richtlijn 96/35/EG, een scholingscertificaat wordt afgegeven;
- „onderneming”, elke in artikel 2, onder a), van Richtlijn 96/35/EG bedoelde onderneming;
- „examen”, het in artikel 5, lid 2, van Richtlijn 96/35/EG bedoelde examen;
- „exameninstantie”, elke instelling die door de bevoegde autoriteit van de lidstaten als geschikt is erkend voor het afnemen van examens.

1. Na voltooiing van de initiële training wordt een examen afgenomen overeenkomstig artikel 5, leden 2 en 4, van Richtlijn 96/35/EG.

2. Bij het examen moeten de kandidaten aantonen dat zij over voldoende kennis beschikken voor het verkrijgen van het scholingscertificaat.

3. De bevoegde autoriteit of de door die autoriteit erkende exameninstallatie stelt een vragencatalogus op waarin tenminste de in bijlage II bij Richtlijn 96/35/EG vermelde onderwerpen vertegenwoordigd zijn. De examenvragen moeten afkomstig zijn uit deze catalogus.

4. Het examen wordt schriftelijk afgenomen.

5. a) Elke kandidaat krijgt vragen over de in bijlage II bij Richtlijn 96/35/EG vermelde onderwerpen zoals hieronder aangegeven:

1. drie vragen over elk van de onderstaande onderwerpen:
  - algemene preventie- en veiligheidsmaatregelen,
  - classificatie van gevaarlijke goederen,
  - algemene verpakkingsvoorschriften, met inbegrip van tanks, tankcontainers, tankwagens, enz.,
  - opschriften en gevaarsetiketten,
  - aanduidingen op het vervoersdocument,
  - laden, lossen en stuwen,
  - bemanning: beroepsopleiding
  - voertuigdocumenten, keuringsdocument van het voertuig,
  - veiligheidsinstructies,
  - eisen met betrekking tot het vervoermaterieel;
2. twee vragen over elk van de onderstaande onderwerpen:
  - wijze van verzending en beperkingen inzake verzending,
  - verbod van en voorzorgen bij samenlading,
  - gescheiden houden van stoffen,
  - beperken van de vervoerde hoeveelheden en de vrijgestelde hoeveelheden,

⁽¹⁾ PB L 319 van 12.12.1994, blz. 4, gewijzigd bij Richtlijn 96/86/EG van de Commissie (PB L 335 van 24.12.1996, blz. 43).

⁽²⁾ PB L 235 van 17.9.1996, blz. 25, gewijzigd bij Richtlijn 96/87/EG van de Commissie (PB L 335 van 24.12.1996, blz. 45).

- reinigen en/of ontgassen vóór het laden en na het lossen,
  - regels en beperkingen met betrekking tot het verkeer en/of de binnenvaart,
  - operationele of onvrijwillige lozingen van verontreinigende stoffen;
3. een vraag over elk van de onderstaande onderwerpen:
- vervoer van passagiers,
  - voorschriften inzake bewaking: parkeren.
- b) Elke kandidaat voert een met bijlage I bij Richtlijn 96/35/EG samenhangende analyse van een specifiek geval uit om aan te tonen dat hij in staat is de taken van een adviseur te vervullen.

Artikel 4

1. Ongeacht artikel 3, lid 5, kunnen de lidstaten bepalen dat adviseurs die werken voor ondernemingen als omschreven in artikel 2 waarvan de bedrijvigheid uitsluitend betrekking heeft op specifieke gevaarlijke goederen, namelijk Klasse 1 (explosieve stoffen), Klasse 2 (gassen), Klasse 7 (radioactieve stoffen) of minerale olieproducten (VN-nummers 1202, 1203, 1223), alleen worden geëxamineerd, overeenkomstig bijlage II bij Richtlijn 96/35/EG, over met die bedrijvigheid samenhangende onderwerpen. In dit geval wordt in het EG-scholingscertificaat, dat wordt afgegeven in de in bijlage III bij Richtlijn 96/35/EG aangegeven vorm, duidelijk vermeld dat het alleen geldig is voor de specifieke gevaarlijke goederen als bedoeld in dit artikel waarover de adviseur is geëxamineerd.

2. Alvorens de eisen voor het in lid 1 bedoelde examen vast te stellen, brengen de lidstaten deze ter kennis van de Commissie. Deze exameneisen kunnen alleen door de lidstaten worden aangenomen indien zij zijn goedgekeurd volgens de procedure van artikel 8.

HOOFDSTUK III

TAKEN VAN DE BEVOEGDE AUTORITEIT, VOORSCHRIFTEN VOOR DE EXAMENINSTANTIES

Artikel 5

De lidstaten wijzen, met inachtneming van de EG-wetgeving, exameninstanties aan op basis van:

- a) de kwalificaties en de werkterreinen van de exameninstantie;
- b) een gedetailleerd programma waarin de examenonderwerpen, de geplande testmethodes, de duur van het schriftelijke examen en het cijfer dat minimaal moet worden behaald zijn vermeld.

Artikel 6

1. Schriftelijke examens worden georganiseerd door de exameninstantie. De exameninstantie moet worden goedgekeurd door de bevoegde autoriteit of een officiële vertegenwoordiger van de lidstaat.

2. De goedkeuring wordt uitsluitend schriftelijk gegeven door de bevoegde autoriteit of een daartoe aangewezen vertegenwoordiger van de lidstaat en kan een beperkte geldigheidsduur hebben

3. Wanneer de goedkeuring voor een onbepaalde duur geldt, wordt zij regelmatig opnieuw bezien door de bevoegde autoriteit of een daartoe aangewezen vertegenwoordiger van de lidstaat.

Artikel 7

De lidstaten verlenen elkaar assistentie bij de tenuitvoerlegging van deze richtlijn en wisselen informatie uit over de in artikel 3, lid 3, bedoelde vragencatalogus.

HOOFDSTUK IV

SLOTBEPALINGEN

Artikel 8

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 9 van Richtlijn 94/55/EG ingestelde comité voor het vervoer van gevaarlijke goederen, hierna „het comité” te noemen, dat bestaat uit vertegenwoordigers van de lidstaten en wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie advies uit over dit ontwerp, zo nodig door middel van een stemming.

Het advies wordt in de notulen opgenomen; voorts heeft iedere lidstaat het recht te verzoeken dat zijn standpunt in de notulen wordt opgenomen.

De Commissie houdt zoveel mogelijk rekening met het door het comité uitgebrachte advies. Zij brengt het comité op de hoogte van de wijze waarop zij rekening heeft gehouden met zijn advies.

Artikel 9

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 30 juni 1999 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten,

De lidstaten passen deze bepalingen toe vanaf 1 januari 2000.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

3. De lidstaten stellen de regeling vast voor de bestrafing van overtredingen van de nationale bepalingen die krachtens deze richtlijn worden vastgesteld, en nemen

alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat deze straffen worden toegepast. De op deze wijze opgelegde straffen moeten doeltreffend, evenredig en ontmoedigend zijn. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op 30 juni 1998 in kennis van die bepalingen en delen eventuele latere wijzigingen zo spoedig mogelijk mee.

Artikel 10

Deze richtlijn treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 11

Diese Richtlinie ist an die Mitgliedstaaten gerichtet.
